

KULTUR & NÖJE

noje@norrnan.se · kultur@norrnan.se · 0910/577 00

FÖRNEKAR

”Ryktet om The Smiths återförening är falskt. Kommer inte att hända.”

The Smiths gitarrist **Johnny Marr** på sin Facebooksida.

CLUB FANNY

Absurd humor hittade hem

Sista Kråkshowen för våren väckte nyfikenheten. Halvstora namn som Simon Svensson (Pang Prego) och Henrik Elmér (Släng dig i brunnen) skulle uppträda med mer okända April Skies och huvudnumret, Raymond och Maria. Tyvärr uteblev de sistnämnda på grund av sjukdom. Synd. Showen hade haft en bättre form med fyra akter.

UNDERHÅLLNING

Arrangören Marcus "Ander" Andersson sjösatte Club Fanny 2010. Det skulle bli en stå upp-scen för honom själv och andra. Han hade hittat en lucka i Skellefteås kulturutbud. Året därpå ändrades Club Fanny till Kråkshowen. När "Ander" på fredagskvällen välkomnade publiken till Anders-torpsskolans aula vände han artist-bortfallet på ett klurigt sätt:

– Nu kunde ju alla Raymond och Maria-intoleranta komma!

Ja, vem blev inte allergisk mot deras hit "Ingen vill veta var du köpt din tröja" när den manglades i radio för några år sedan?

Henrik Elmér fick en trevande start. Femtiotalet utspridda ungdomar i en halvtom skolaula hör kanske inte till hans vanliga publik. Men Elmér presenterade en härligt absurd humor med inslag av rävar, älgar, och räkost. Ett citat värt att minnas var "Jag älskar mig själv – men det är inte besvarat" ur ett resonemang om singelliv och telefonsvarare.

Simon Svensson hade en fräckare attityd. Det var skämt om knullkompisar, ankor (han med!) och hemlösa: "Som hemlös, borde man inte bli oerhört provocerad av växthus? Att kvisttomater är viktigare."

Han var också glad att elefanten inte bytt identitet med att annat sna-

FAKTA

KRÅKSHOWEN

Plats: Anderstorpsskolans aula.

Datum: fredag den 27 april.

Medverkande: Marcus Ander Andersson, Henrik Elmér, Simon Svensson och April Skies.

Arrangör: Marcus "Ander" Andersson.

April Skies.

FOTO: INGRID CARLSSON

beldjur – myggan. De hade varit betydligt svårare att slå ihjäl då.

April Skies hade problem med tekniken. Till slut kunde hon dela med sig av ett halvdussin låtar i Ane Bruns lågmälda anda. Lite mer publikkontakt hade inte skadat, men visst anar man talangen. Här finns potential till att utvecklas mot större scener.

Kråkshowen gav mersmak och jag hoppas någon annan tar över efter "Ander", som drar söderut i höst. Skellefteå behöver ett gott skratt.

INGRID CARLSSON

SERIE

Henrik Pettersson, Jonas Jepson
bitter.serie@gmail.com

BITTER

Jag är inte direkt sjuk, det är biverkningarna jag vill åt.

I KORTHET

Orhan Pamuk.
FOTO: VALENTINA PETROVA/AP

Pamuk öppnar sitt eget museum

STOCKHOLM
Nobelpristagaren Orhan Pamuk öppnade på lördagen sitt helt egna lilla museum i Istanbul.

"Oskuldens museum" heter både museet och den roman som kom på svenska 2009. Romanen handlar om Kemal som samlar små vardagsföremål för att hålla kvar en passionerad kär-

lekshistoria. När Pamuk skrev sin berättelse skaffade han själv de fysiska föremål som nämns i romanen, skriver Reuters. Ibland skrev han om dem först och köpte dem senare. Museet rymmer bland annat ett arangemang av 4 213 cigarettfimpar som Kemals älskade lämnade efter sig.

– Jag tycker om små bortglömda museer, säger han. (TT Spektra)

MÅNDAG

Lugnet finner där få söker

Den isfria fåran i mitten på Piteälven är här bara några dagar gammal; precis som älgspåren bakom torpet. Lugnet finner där få söker. Tar en promenad med min yngre bror, vi pratar om att köpa moped och om ränta på ränta, också om "förritin" och i den nu övergivna busshållplatsen sätter han sig, som i en tidsmaskin, för att vänta på att få resa men lokaltrafiken har blivit centraltrafiken och den här rutten gick upp i sparprogrammets skitiga anda för ett par år sedan. Det är i alla fall vad tidtabellen viskar om.

Det är nästan inget klotter här, säger han och pekar med vanten mot insidan på busskuren. Nej, säger jag. Vi går vidare. Och utan rinnande vatten försmäktade vi, likt kufar och smått bortglömda, där under hela veckan.

Mitt emot malde det aldrig sovande sågverket men skogen var på vår sida älven av det levande slaget, till höger fanns hästhagen och dynglukten som närmast kunde matchas av en dålig hygien, ovanför mötte himlen marken tidigare än väntat och i slänten ner mot strandkanten – midjedjup vinter.

Det här Ingenting varade ändå tills morfar basunerade palt. I het- sen fick bilen kämpa för att få fäste på grusuppfarten, så här mycket oväsen var grannskapet inte vant vid, och nervösa gardiner drogs åt sidan men lugnades snabbt då jag artikulerade P-A-L-T genom vindrutan. Man andades ut. Allt var precis som det skulle.

Idag gick storspoven in för landning, berättar morfar vid köksbordet, men förra året kom den redan den 19:e.

Jag vet att jag lyssnar men mentalt utslagen av klumpen i magen som suger livsgnistan ur en så sacker hjärnan minst fem-sex steg. Den har ett speciellt ljud när den tar mark, som våren. Mellan torpet och sågverket fortsätter isen att dra sig undan. Och jag somnar på kökssoffan.

KRÖNIKA

JOHAN FORSBERG